

Pourquoi réviser les statuts ?

Pierre Tabouret , 14. Mai 2026

L'impulsion du congrès fondateur de la Société anthroposophique en décembre 1923 était d'intégrer dans une société publique l'existence d'une école pour les sciences de la vie de l'esprit . Cette impulsion s'adressait à tous , à toute l'humanité , sans aucune discrimination . L'intégration des connaissances venant des sciences de la nature, des sciences humaines et des sciences de la vie de l'esprit ouvre des possibilités dans tous les domaines d'activités auxquelles la seule pensée matérialisme n'accède pas .

Durant le siècle qui vient de s'écouler la Société anthroposophique et le mouvement anthroposophique ont montré par leurs contributions leur fécondité dans de nombreux domaines d'activités et de nombreuses régions .

Réviser les statuts de la Société anthroposophique de façon régulière relève d'une hygiène sociale qui élève à la conscience les processus , les réussites et les échecs , les éléments fondamentaux et les événements exceptionnels . **Reformuler les statuts cent ans plus tard devrait pouvoir non seulement confirmer une fidélité intangible à l'impulsion initiale mais aussi l'enrichir d'une nouvelle impulsion à l'adresse des nouvelles générations dans un monde qui n'est plus le même .** Les connaissances se sont élargies , les mœurs ont changés , la vie sociale se modifie , nombreux sont les signes de changements qui soulèvent de nouvelles questions , dont peut-être aussi certaines qui sont encore les mêmes mais sous de nouvelles apparences .

Dans quels termes la question du rapport entre la personne individuelle et la communauté sociale dans laquelle se déroule sa vie se pose-t-elle aujourd'hui ? Sur quoi les réponses proposées sont-elles fondées ? Sont-elles satisfaisantes ? Ouvrent-elles des opportunités vers l'avenir , ou bien nous enferment-elles dans les héritages du passé ?

Ce ne sont pas seulement des questions théoriques, de philosophie et d'éthique, mais des questions pratiques de la vie quotidienne de chacun .

Quelle impulsion actuelle originale et nouvelle l'anthroposophie peut-elle promouvoir aujourd'hui en montrant qu'elle sait évoluer avec son temps depuis le début du siècle dernier ?

Ce serait montrer qu'elle sait intégrer l'impact de la liberté de penser et d'agir de l'individu dans des formes sociales nouvelles , pas seulement théoriquement (tri-articulation sociale) mais concrètement dans la pratique quotidienne et professionnelle : culture de l'initiative libre et responsable , culture du consensus décisionnel libre , différenciation des organisations et de leurs fonctionnements selon les domaines d'activités (abandon du nivellement pseudo-démocratique), élargissement de la conscience méditative personnelle à la conscience méditative commune , intégration de la complexité des processus vivants dans les interactions avec la nature , les hommes et le cosmos .

Sur le plan associatif cela revient à quitter le modèle standard des statuts associatifs , ce que Rudolf Steiner avait commencé à faire , et à faire un pas de plus , cf. les points ci-dessus pour le fonctionnement interne de chaque groupe, et à s'avancer dans les sens du fédéralisme pour l'ensemble des groupes dans leur diversité thématique, géographique et culturelle.

Warum die Satzung überarbeiten?

Pierre Tabouret, 14. Mai 2026

Der Anstoß des Gründungskongresses der Anthroposophischen Gesellschaft im Dezember 1923 bestand darin, die Existenz einer Schule für die Wissenschaften vom geistigen Leben in eine öffentliche Gesellschaft zu integrieren. Dieser Impuls richtete sich an alle, an die gesamte Menschheit, ohne jegliche Diskriminierung. Die Integration von Erkenntnissen aus den Naturwissenschaften, den Geisteswissenschaften und den Wissenschaften vom geistigen Leben eröffnet Möglichkeiten in allen Tätigkeitsbereichen, zu denen das rein materialistische Denken keinen Zugang hat.

Im vergangenen Jahrhundert haben die Anthroposophische Gesellschaft und die anthroposophische Bewegung durch ihre Beiträge ihre Fruchtbarkeit in zahlreichen Tätigkeitsbereichen und Regionen unter Beweis gestellt.

Die regelmäßige Überarbeitung der Satzung der Anthroposophischen Gesellschaft ist Teil einer sozialen Hygiene, die Prozesse, Erfolge und Misserfolge, grundlegende Elemente und außergewöhnliche Ereignisse ins Bewusstsein rückt. **Die Neufassung der Statuten hundert Jahre später sollte nicht nur eine unerschütterliche Treue zum ursprünglichen Impuls bekräftigen, sondern diesen auch um *einen neuen Impuls bereichern* für die neuen Generationen in einer Welt die nicht mehr dieselbe ist.** Das Wissen hat sich erweitert, die Sitten haben sich gewandelt, das gesellschaftliche Leben verändert sich; es gibt zahlreiche Anzeichen für Veränderungen, die neue Fragen aufwerfen, darunter vielleicht auch einige, die zwar dieselben sind, aber in neuer Gestalt erscheinen.

In welcher Form stellt sich heute die Frage nach dem Verhältnis zwischen dem einzelnen Menschen und der sozialen Gemeinschaft, in der sich sein Leben abspielt? Worauf gründen sich die vorgeschlagenen Antworten? Sind sie zufriedenstellend? Eröffnen sie Perspektiven für die Zukunft, oder sperren sie uns in das Erbe der Vergangenheit ein?

Es handelt sich nicht nur um theoretische Fragen der Philosophie und Ethik, sondern um praktische Fragen des Alltagslebens eines jeden Einzelnen.

Welchen originellen und neuen Impuls kann die Anthroposophie heute geben, indem sie zeigt, dass sie seit Beginn des letzten Jahrhunderts mit der Zeit zu gehen versteht?

Das würde bedeuten, zu zeigen, dass sie die Auswirkungen der Denk- und Handlungsfreiheit des Einzelnen in neue soziale Formen integrieren kann, nicht nur theoretisch (dreigliedrige Gesellschaftsordnung), sondern konkret im täglichen und beruflichen Leben: Kultur der freien und verantwortungsvollen Initiative, Kultur der freien Konsensfindung, Differenzierung der Organisationen und ihrer Funktionsweisen je nach Tätigkeitsbereich (Abkehr von der pseudodemokratischen Nivellierung), Erweiterung des persönlichen meditativen Bewusstseins zum gemeinsamen meditativen Bewusstsein, Integration der Komplexität lebendiger Prozesse in die Interaktionen mit der Natur, den Menschen und dem Kosmos.

Auf der Ebene der Vereinigungen bedeutet dies, das Standardmodell der Vereinssatzungen zu verlassen – was Rudolf Steiner bereits begonnen hatte – und einen Schritt weiter zu gehen (siehe die obigen Punkte zur internen Funktionsweise jeder Gruppe) sowie in Richtung eines Föderalismus für die Gesamtheit der Gruppen in ihrer thematischen, geografischen und kulturellen Vielfalt voranzuschreiten.

Why revise the constitution?

Pierre Tabouret, 14 May 2026

The impetus of the founding congress of the Anthroposophical Society in December 1923 was to incorporate the existence of a school for the sciences of the spiritual life into a public society. This impulse was addressed to everyone, to all of humanity, without any discrimination. The integration of knowledge from the natural sciences, the human sciences and the sciences of the life of the spirit opens up possibilities in all fields of activity that materialistic thinking alone cannot access.

Over the past century, the Anthroposophical Society and the anthroposophical movement have demonstrated, through their contributions, their fruitfulness in numerous fields of activity and across many regions.

Regularly revising the statutes of the Anthroposophical Society is a form of social hygiene that brings processes, successes and failures, fundamental elements and exceptional events to the fore. **Reformulating the statutes a hundred years on should not only confirm an unwavering fidelity to the original impulse but also *enrich it with a new impulse aimed at new generations in a world that is no longer the same.*** Knowledge has expanded, customs have changed, social life is evolving; there are many signs of change that raise new questions, including perhaps some that remain the same but in new guises.

In what terms does the question of the relationship between the individual and the social community in which their life unfolds arise today? On what are the proposed answers based? Are they satisfactory? Do they open up opportunities for the future, or do they confine us to the legacies of the past?

These are not merely theoretical questions of philosophy and ethics, but practical questions concerning everyone's daily life.

What original and new impetus can anthroposophy offer today by demonstrating that it has been able to evolve with the times since the beginning of the last century?

This would mean showing that it is capable of integrating the impact of the individual's freedom of thought and action into new social forms, not merely in theory (the threefold social order) but concretely in daily and professional practice: a culture of free and responsible initiative, a culture of free decision-making by consensus, differentiation of organisations and their functioning according to fields of activity (abandoning pseudo-democratic levelling), broadening of personal meditative consciousness to shared meditative consciousness, integration of the complexity of living processes into interactions with nature, humanity and the cosmos.

At the organisational level, this amounts to moving away from the standard model of organisational statutes – something Rudolf Steiner had begun to do – and taking a further step, cf. the points above regarding the internal functioning of each group, and moving towards federalism for all groups in their thematic, geographical and cultural diversity.

¿Por qué revisar los estatutos?

Pierre Tabouret, 14 de mayo de 2026

El impulso del congreso fundacional de la Sociedad Antroposófica, celebrado en diciembre de 1923, fue integrar en una sociedad pública la existencia de una escuela dedicada a las ciencias de la vida del espíritu. Este impulso se dirigía a todos, a toda la humanidad, sin discriminación alguna. La integración de los conocimientos procedentes de las ciencias de la naturaleza, las ciencias humanas y las ciencias de la vida del espíritu abre posibilidades en todos los ámbitos de actividad a los que el pensamiento materialista por sí solo no tiene acceso.

Durante el siglo que acaba de transcurrir, la Sociedad Antroposófica y el movimiento antroposófico han demostrado, con sus contribuciones, su fecundidad en numerosos ámbitos de actividad y en numerosas regiones.

Revisar los estatutos de la Sociedad Antroposófica de forma periódica forma parte de una higiene social que lleva a la conciencia los procesos, los éxitos y los fracasos, los elementos fundamentales y los acontecimientos excepcionales. **Reformular los estatutos cien años después debería permitir no solo confirmar una fidelidad inquebrantable al impulso inicial, sino también *enriquecerlo con un nuevo impulso dirigido a las nuevas generaciones en un mundo que ya no es el mismo.*** Los conocimientos se han ampliado, las costumbres han cambiado, la vida social se transforma; son numerosos los indicios de cambios que plantean nuevas cuestiones, entre las que quizá se encuentren también algunas que siguen siendo las mismas, pero bajo nuevas apariencias.

¿En qué términos se plantea hoy la cuestión de la relación entre la persona individual y la comunidad social en la que se desarrolla su vida? ¿En qué se basan las respuestas propuestas? ¿Son satisfactorias? ¿Abren oportunidades hacia el futuro, o bien nos encierran en las herencias del pasado?

No se trata solo de cuestiones teóricas, de filosofía y de ética, sino de cuestiones prácticas de la vida cotidiana de cada uno.

¿Qué impulso original y nuevo puede promover hoy la antroposofía, demostrando que sabe evolucionar con los tiempos desde principios del siglo pasado?

Sería demostrar que sabe integrar el impacto de la libertad de pensar y actuar del individuo en nuevas formas sociales, no solo teóricamente (triarticulación social), sino concretamente en la práctica cotidiana y profesional: cultura de la iniciativa libre y responsable, cultura del consenso decisorio libre, diferenciación de las organizaciones y de su funcionamiento según los ámbitos de actividad (abandono de la nivelación pseudodemocrática), ampliación de la conciencia meditativa personal a la conciencia meditativa común, integración de la complejidad de los procesos vivos en las interacciones con la naturaleza, los seres humanos y el cosmos.

En el ámbito asociativo, esto equivale a abandonar el modelo estándar de los estatutos asociativos, algo que Rudolf Steiner había comenzado a hacer, y dar un paso más —véanse los puntos anteriores sobre el funcionamiento interno de cada grupo— y avanzar hacia el federalismo para el conjunto de los grupos en su diversidad temática, geográfica y cultural.

по русский / на русском языке

Зачем пересматривать устав?

Пьер Табуре, 14 мая 2026 г.

Идея учредительного съезда Антропософского общества в декабре 1923 года заключалась в том, чтобы объединить в рамках общественной организации школу наук о духовной жизни. Этот импульс был обращен ко всем, ко всему человечеству, без какой-либо дискриминации. Объединение знаний, полученных из естественных наук, гуманитарных наук и наук о духовной жизни, открывает возможности во всех сферах деятельности, недоступных для чисто материалистического мышления.

В течение только что прошедшего столетия Антропософское общество и антропософское движение своим вкладом продемонстрировали свою плодотворность во многих сферах деятельности и во многих регионах.

Регулярный пересмотр устава Антропософского общества является частью социальной гигиены, которая выводит на уровень сознания процессы, успехи и неудачи, фундаментальные элементы и исключительные события. **Переформулировка Устава спустя сто лет должна не только подтвердить незыблемую верность первоначальному импульсу, но и обогатить его новым импульсом, обращенным к новым поколениям в мире, который уже не тот.** Знания расширились, нравы изменились, социальная жизнь претерпевает изменения; многочисленны признаки перемен, которые поднимают новые вопросы, среди которых, возможно, есть и такие, что остаются прежними, но обретают новые формы.

В каких терминах сегодня ставится вопрос о взаимоотношениях между отдельным человеком и социальным сообществом, в котором протекает его жизнь? На чем основаны предлагаемые ответы? Являются ли они удовлетворительными? Открывают ли они возможности для будущего или же замыкают нас в наследии прошлого?

Это не только теоретические вопросы философии и этики, но и практические вопросы повседневной жизни каждого человека.

Какой оригинальный и новый импульс может дать антропософия сегодня, показав, что она умеет развиваться в ногу со временем с начала прошлого века?

Это означало бы показать, что она умеет интегрировать влияние свободы мысли и действия индивидуума в новые социальные формы, не только теоретически (трехчленное социальное устройство), но и конкретно в повседневной и профессиональной практике: культура свободной и ответственной инициативы, культура свободного консенсуса при принятии решений, дифференциация организаций и их функционирования в зависимости от сфер деятельности (отказ от псевдодемократического выравнивания), расширение личного медитативного сознания до общего медитативного сознания, интеграция сложности живых процессов во взаимодействии с природой, людьми и космосом.

На уровне ассоциаций это означает отход от стандартной модели устава ассоциаций, что начал делать Рудольф Штайнер, и сделать еще один шаг вперед (см. вышеуказанные пункты, касающиеся внутреннего функционирования каждой группы), а также продвигаться в направлении федерализма для всех групп в их тематическом, географическом и культурном разнообразии.

~~~~~

in het Nederlands

Waarom de statuten herzien?

Pierre Tabouret , 14 mei 2026

De drijfveer van het oprichtingscongres van de Antroposofische Vereniging in december 1923 was om het bestaan van een school voor de geesteswetenschappen in een openbare vereniging te integreren. Deze impuls was gericht tot iedereen, tot de hele mensheid, zonder enige discriminatie. De integratie van kennis uit de natuurwetenschappen, de menswetenschappen en de wetenschappen van het geestesleven opent mogelijkheden op alle werkterreinen waartoe het louter materialistische denken geen toegang heeft.

In de afgelopen eeuw hebben de Antroposofische Vereniging en de antroposofische beweging door hun bijdragen hun vruchtbaarheid op talrijke werkterreinen en in talrijke regio's aangetoond.

Het regelmatig herzien van de statuten van de Antroposofische Vereniging is een vorm van sociale hygiëne die de processen, de successen en mislukkingen, de fundamentele elementen en de uitzonderlijke gebeurtenissen in het bewustzijn brengt. **Het herformuleren van de statuten honderd jaar later zou niet alleen een onwrikbare trouw aan de oorspronkelijke impuls moeten bevestigen, maar deze ook moeten verrijken met een nieuwe impuls gericht op de nieuwe generaties in een wereld die niet meer dezelfde is.** De kennis is toegenomen, de zeden zijn veranderd, het sociale leven verandert; er zijn talrijke tekenen van verandering die nieuwe vragen oproepen, waaronder misschien ook enkele die nog steeds dezelfde zijn, maar in een nieuw jasje.

In welke bewoordingen stelt de vraag naar de verhouding tussen het individu en de sociale gemeenschap waarin zijn leven zich afspeelt zich vandaag de dag? Waarop zijn de voorgestelde antwoorden gebaseerd? Zijn ze bevredigend? Openen ze perspectieven voor de toekomst, of sluiten ze ons op in de erfenissen van het verleden?

Dit zijn niet alleen theoretische vragen, vragen van filosofie en ethiek, maar praktische vragen over ieders dagelijks leven.

Welke originele en nieuwe impuls kan de antroposofie vandaag de dag geven door te laten zien dat zij sinds het begin van de vorige eeuw met haar tijd mee weet te gaan?

Dat zou betekenen dat zij de impact van de vrijheid van denken en handelen van het individu weet te integreren in nieuwe sociale vormen, niet alleen theoretisch (sociale driedelige structuur) maar concreet in de dagelijkse en professionele praktijk: een cultuur van vrij en verantwoordelijk initiatief, een cultuur van vrije besluitvorming door consensus, differentiatie van organisaties en hun werking naargelang de activiteit domeinen (afstappen van pseudo-democratische nivellering), uitbreiding van het persoonlijke meditatieve bewustzijn naar het gemeenschappelijke meditatieve bewustzijn, integratie van de complexiteit van levende processen in de interacties met de natuur, de mens en de kosmos.

Op het vlak van verenigingsleven komt dit neer op het loslaten van het standaardmodel van verenigingsstatuten, iets wat Rudolf Steiner al was begonnen te doen, en op het zetten van een stap verder, zie de bovenstaande punten voor de interne werking van elke groep, en op het evolueren in de richting van federalisme voor alle groepen in hun thematische, geografische en culturele diversiteit.

~~~~~